

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA OD ROKU AKADEMICKIEGO 2022/2023– 2024/2025
(skrajne daty)

Rok akademicki 2023/2024

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Zagadnienia wykonawcze muzyki instrumentalnej
Kod przedmiotu*	D14/I
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Uniwersytet Rzeszowski Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Muzyki
Kierunek studiów	Instrumentalistyka
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	praktyczny
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok II semestr 3,4
Rodzaj przedmiotu	grupa przedmiotów do wyboru – specjalność fortepian i organy
Język wykładowy	polski/angielski/niemiecki
Koordinator	dr Dominik Lasota
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Leszek Pelc

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
3		15							2
4		15							2
Razem		30							4

1.2. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej / w zależności od sytuacji epidemiologicznej z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

Zaliczenie z oceną – semestry 3-4

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawowa znajomość historii muzyki, form muzycznych oraz zjawisk kulturowych wszystkich epok.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C ₁	Zapoznanie studentów z kulturą muzyczną, z szczególnym uwzględnieniem zjawisk i nurtów w muzyce klasycznej.
C ₂	Zwrócenie uwagi na kontekst kulturowy oraz korespondencję różnych dziedzin sztuki w tym muzyki, literatury, sztuk plastycznych, teatru i filmu.
C ₃	Zapoznanie studentów z różnorodnością założeń stylistycznych minionych epok oraz konfrontacja przeszłości z aktualnymi nurtami obecnymi w muzyce XX i XXI wieku.
C ₄	Zwrócenie uwagi na wpływ uwarunkowań technologicznych i społecznych na rozwój muzyki (np. użycie różnych urządzeń elektronicznych i komputera w muzyce elektroakustycznej) oraz wpływ nowych sposobów komunikacji (np. telewizja, Internet).

C5	Wykształcenie umiejętności interpretowania utworów zgodnie z estetyką poszczególnych epok.
C6	Poszerzenie wiedzy na temat dostępnej literatury muzycznej obejmującej charakterystyczne formy i gatunki dla danej epoki.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu *

* Aby osiągnąć efekty uczenia się dla przedmiotu Zagadnienia wykonawcze muzyki instrumentalnej student zobowiązany jest zrealizować przedmiot w wymiarze dwóch semestrów.

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student: potrafi wymienić główne style i kierunki w muzyce klasycznej, wyjaśnia i rozpoznaje zasadnicze przemiany w języku muzycznym, rozumie założenia zarówno realizacji technik kompozytorskich minionych epok takich jak m.in. Basso Continuo oraz forma sonatowa jak i nowych sposobów wyrażania sztuki korzystających ze współczesnych zdobyczy; potrafi zdefiniować charakterystyczne komponenty w muzyce XX i XXI wieku takie jak m.in. partytura graficzna, happening, teatr instrumentalny, performance, instalacja i potrafi je odczytać w kontekście przemian w innych dziedzinach sztuki i kultury	K_Wo1
EK_02	orientuje się w literaturze związanej z zagadnieniami wykonawczymi muzyki klasycznej, potrafi pozyskiwać informacje z dostępnych źródeł i wykorzystywać je do realizacji własnych koncepcji artystycznych	K_Wo5
EK_03	potrafi praktycznie wykorzystać wiedzę na temat estetyki i stylistyki muzyki podczas gry na instrumencie	K_Wo7
EK_04	potrafi analizować budowę formalną, estetykę i styl utworu, dostosowuje i modyfikuje interpretację wykonawczą oraz dobiera odpowiednie środki wyrazowe	K_Wo8

EK_o5	posiada umiejętność praktycznego realizowania utworów muzycznych w oparciu o wiedzę dotyczącą sposobu interpretacji muzyki poszczególnych epok	K_Uo2
EK_o6	potrafi świadomie samodzielnie przygotować i zinterpretować utwór oraz odczytać idee i środki kompozytorskie w nim zawarte	K_Uo4
EK_o7	posiada umiejętność samodzielnej pracy twórczej podczas improwizowania, komponowania i aranżowania utworów muzycznych, w oparciu o nurty i gatunki obecne w kanonie literatury muzyki klasycznej	K_Uo5
EK_o8	potrafi w samodzielny sposób realizować własne koncepcje twórcze w oparciu o poznane techniki i zdobycze muzyki	K_Ko1
EK_o9	ma świadomość potrzeby poszerzania swej wiedzy i doskonalenia swych umiejętności przez regularne i aktywne uczestniczenie w zajęciach, pracę we własnym zakresie w celu rozwiązywania problemów wykonawczych muzyki	K_Ko2
EK_o10	zachowuje otwartość na propozycje korekty aranżacji w praktycznym działaniu z konkretnym zespołem instrumentalnym; jest zdolny do budowania konstruktywnej krytyki wobec własnych działań twórczych	K_Ko4

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Style i kierunki w muzyce renesansowej.
Style i kierunki w muzyce barokowej.
Inwencja, Kanon, Fuga.
Basso Continuo.
Style i kierunki w muzyce klasycyzmu.
Forma Sonatowa.
Style i kierunki w muzyce romantyzmu.
Style i kierunki w muzyce Impresjonistycznej.
Style i kierunki w muzyce XX i XXI wieku.
Zasadnicze przemiany w języku muzycznym II poł. XX w. (m.in. wprowadzenie partytury graficznej, happening, teatr instrumentalny, performance, instalacja) w kontekście przemian w innych dziedzinach sztuki i kultury.
Klasyfikacja faktur w muzyce XX w.
Współczesny teatr muzyczny - opera, balet, musical, rewia.
Muzyka jazzowa i rockowa oraz ich odmiany.
Odrębność charakteru muzyki filmowej, radiowej, telewizyjnej oraz muzyki w reklamie.
Współczesny konceptualizm i neostrukturalizm (m.in. serializm, aleatoryzm).
Problematyka warsztatowa i stylistyczno-estetyczna muzyki elektroakustycznej oraz muzyki elektroakustycznej z udziałem instrumentów bądź głosów wokalnych (live electronics).
Zagadnienie czasoprzestrzeni muzycznej (faktura, forma).

Problematyka postmodernizmu (m.in. kolaż, pastisz, cytaty, kompilacja, tzw. podwójne kodowanie, polistylistyka, zamierzony anachronizm); wspólne cechy postmodernizmu w różnych dziedzinach sztuki współczesnej.

3.4 Metody dydaktyczne

Ćwiczenia z prezentacją multimedialną, słuchowa i wzrokowa analiza i interpretacja fragmentów utworów. Pokaz, prezentacja. Zajęcia praktyczne - praca ze studentami nad wybranym repertuarem obejmująca wieloaspektową analizę problemów wykonawczych oraz możliwości interpretacyjnych. Dyskusja, rozwiązywanie problemów technicznych. Samodzielne słuchanie sugerowanych utworów w fonotece lub w Internecie. Konstruktywna krytyka fragmentów utworów interpretowanych przez studentów. Konsultacje indywidualne/ lub w zależności od sytuacji epidemiologicznej metody kształcenia na odległość

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_06	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_07	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_08	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
EK_09	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia

EK_10	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćwiczenia
-------	---------------------------------------	-----------

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Egzamin w formie kolokwium

Na każdych zajęciach są sprawdzane, korygowane i oceniane interpretacje fragmentów utworów przygotowanych przez studentów.

Kryteria oceny.

Warunkiem uzyskania zaliczenia jest zaprezentowanie wszystkich utworów, związanych z realizacją poszczególnych tematów.

Skala ocen;

5.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 92%-100% (znakomita wiedza i umiejętności)

4.5 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 84%-91% (bardzo dobry poziom wiedzy i umiejętności z drobnymi błędami)

4.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 76-83% (dobry poziom wiedzy i umiejętności, z pewnymi niedociągnięciami)

3.5 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 68%-75% (zadowalająca wiedza i umiejętności, z niewielką liczbą błędów)

3.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 61%-67% (zadowalająca wiedza i umiejętności z licznymi błędami)

2.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia poniżej 60% (niezadowalająca wiedza i umiejętności, liczne błędy)

Wszystkie kierunkowe efekty kształcenia są realizowane podczas jednego semestru.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	10

Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	80
SUMA GODZIN	120
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	4

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	brak
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

<p><u>Literatura podstawowa:</u></p> <p>Baculewski K., <i>Polska twórczość kompozytorska 1945-1984</i>, Kraków 1987.</p> <p>Helman Z., <i>Neoklasycyzm w muzyce polskiej XX wieku</i>, Kraków 1985.</p> <p><i>Klasycy dodekafonii</i>, t. I-II, Kraków, 1961-1964.</p> <p><i>Kompozytorzy XX wieku</i>, Kraków 1992.</p> <p><i>Mały informator muzyki XX wieku</i>, Kraków 1975.</p> <p><i>Muzyka XX wieku</i>, Kraków 1975.</p> <p>Eichler D., <i>Basso Continuo</i>, <u>Breitkopf & Härtel</u>, 2017</p> <p>Podhajski M., <i>Formy muzyczne</i>, PWN, 2019</p> <p>Schaeffer B., <i>Nowa muzyka</i>, Kraków 1958, II wyd. 1969.</p> <p>Strzelecki P., <i>Nowy romantyzm w twórczości kompozytorów polskich po 1975 roku</i>, Kraków 2006.</p> <p><i>W kręgu nowej muzyki</i>, Kraków 1967.</p> <p>Zieliński T.A., <i>Style, kierunki i twórcy muzyki XX wieku</i>, Warszawa 1981.</p> <p><u>Literatura uzupełniająca:</u></p> <p>Chłopicka Regina, <i>Krzysztof Penderecki. Między sacrum a profanum</i>, Kraków 2000.</p>

Cichy Daniel, *Internationale Ferienkurse für Neue Musik w Darmstademie*.

Dzieje, rola i znaczenie w myśli teoretycznej, praktyce kompozytorskiej i życiu muzycznym drugiej połowy XX wieku, Kraków 2009.

Grant, M. J., *Serial music, serial aesthetics. Compositional theory in post-war Europe*, Cambridge 2001.

Kolarzowa Romana, *Postmodernizm w muzyce*, Warszawa 1993.

Kostrzewa K., *Serialny plan prekompozycyjny a forma w „Gruppen für drei Orchester” Karlheinz Stockhausena* [w:] Mazepa Leszek (red.), „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego”, Seria Sztuki Piękne, Muzyka 1, Rzeszów 2002.

Wyrafinowana technika serialna na przykładzie VIII części „Le marteau sans maître” P. Bouleza [w:] Mazepa Leszek (red.), Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego, Seria Sztuki Piękne, Muzyka 1, Rzeszów 2002.

Rae Ch.B., *Muzyka Lutosławskiego*, PWN, Warszawa 1996.

Szczepańska E., *Postmodernizm a muzyka* [w:] Dziamski Grzegorz (red.), *Encyklopedia kultury polskiej XX w. Od awangardy do postmodernizmu*, Instytut Kultury, Warszawa 1996.

Deliège C., *Cinquante ans de modernité musicale. De Darmstadt à L'Ircam. Contribution historiographique à une musicologie critique*, Sprimont 2003.

Dibelius U., *Moderne Musik I. 1945-1965*, München 1984.

Moderne Musik II. 1965-1985, München 1988.

Literatura uzupełniająca:

Chłopicka Regina, *Krzysztof Penderecki. Między sacrum a profanum*, Kraków 2000.

Cichy Daniel, *Internationale Ferienkurse für Neue Musik w Darmstademie. Dzieje, rola i znaczenie w myśli teoretycznej, praktyce kompozytorskiej i życiu muzycznym drugiej połowy XX wieku*, Kraków 2009.

Grant, M. J., *Serial music, serial aesthetics. Compositional theory in post-war Europe*, Cambridge 2001.

Kolarzowa Romana, *Postmodernizm w muzyce*, Warszawa 1993.

Kostrzewa K., *Serialny plan prekompozycyjny a forma w „Gruppen für drei Orchester” Karlheinz Stockhausena* [w:] Mazepa Leszek (red.), *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego, Seria Sztuki Piękne, Muzyka 1*, Rzeszów 2002.

Wyrafinowana technika serialna na przykładzie VIII części „Le marteau sans maître” P. Bouleza [w:] Mazepa Leszek (red.), *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego, Seria Sztuki Piękne, Muzyka 1*, Rzeszów 2002.

Rae Ch.B., *Muzyka Lutostawskiego*, PWN, Warszawa 1996.

Szczepańska E., *Postmodernizm a muzyka* [w:] Dziamski Grzegorz (red.), *Encyklopedia kultury polskiej XX w. Od awangardy do postmodernizmu*, Instytut Kultury, Warszawa 1996.

Deliège C., *Cinquante ans de modernité musicale. De Darmstadt à L'Ircam. Contribution historiographique à une musicologie critique*, Sprimont 2003.

Dibelius U., *Moderne Musik I. 1945-1965*, München 1984.

Moderne Musik II. 1965-1985, München 1988.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej